

Szerkesztőség iroda:
BRASSÓ, Színház-utca 95. sz.
hova a lap szellemi részét illető minden
közlemény intézendő.
Kéziratok vissza nem adatnak.

Kiadóhivatal:
ALEXI KÖNYVNYOMDÁJA, BRASSÓBAN
színház-utca 95. sz. alatt,
hova az előfizetési pénzek s hirdetések
bérmentesen küldendők.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR:
helyben házhoz hozva, vagy vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt., Félévre 3 frt 50 kr.
Negyedévre 1 frt. 80 kr.
Külföldre egész évre 20 Frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábsos garmond-sorért 4 kr. (1—10 sor
helyre 40 kr.) Minden egyes hirdetés bérleg
díja 30 kr., nagyobb és többszöri hirdeté-
seknek kedvezmény; nyílt-tér sora 10 kr.,
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendők

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban: A kiadóhivatalban; Budapest: Lang Lipót és Schwarz; Haenstein és Vogler (Jaulus), Dukes és Mezei, Goldberger A. Bécsben: Haenstein és Vogler, (Ottó Maasz), Schalek Henrik Oppelik Alajos, Dukes M.; Frankfurtban: Daube G. L. és Társa; Berlinben: Rudolf Mosse; Bukarestben: Herz I. és Vázina R. hirdetési irodájában

72. szám.

BRASSÓ, Csütörtök, június 25-én.

I-ső évfolyam 1885.

A t. közönséghez.

Egy félve lesz július hó elsejével, hogy a „Brassó” annyi várakozás után végre be-
köszöntött, hogy képviselője, szószólója és vé-
dője legyen azon végvidéki magyarságnak,
mely eddig elhagyatva állott, mint az árva
gyermek. Szükség hívta életbe a „Brassó”-t,
szüksége van arra a magyarságnak, mert nél-
küle nincs senki, a ki bajai orvoslását elő-
mozdítsa.

Az itt uralkodó viszonyok között egy ma-
gyar lapra feltétlen szükség van, azt bebizo-
nyította félve pályafutásunk is már.

Magában véve rövid idő egy félév, de
mindazonáltal büszkén mutathatunk eddigi mű-
ködésünkre. A mit s a mennyit a magyarság
érdekében tenni lehetett, azt megtettük; a mit
az ipar és kereskedelem emelésére nézve hasz-
nosnak véltünk, azt tőlünk telhető erővel ka-
roltuk fel; a mit városunk gazdálkodásának
javítására, mint a polgárság jóléte emelésének
egyik fontos tényezője tekintetében a sajtó te-
het, azt lapunk hasábjain a lefolyt félévben
megtalálta a t. közönség, ép úgy tanügyünk
istapolását s a hazai irodalom általános ismer-
mertetését.

Politikai irány tekintetében előttünk egy
az ország, mint különösen az erdélyi és első-
sorban megyénk s a szomszédos megyék ér-
dekei lebegtek, a melyeket a szabadelvű irány-
ban találunk leginkább biztosítva, s épen ezért
követtük azt eddig s fogjuk követni ezután is.
Mindenben hívek maradtunk első programmunk-
hoz s ahhoz hívek is fogunk maradni. S hogy
irányunk valóban az, mely a nagy közönség
igényeinek megfelel, azt az eddig is nyilvánult
szellemi s anyagi támogatás igazolja legjobban.

A mi pedig nemzetiségi politikánkat illeti,
egy főtörekvésünk lesz a mennyire csak lehet,
elősegíteni a békés együttélést, mely közgaz-
dasági életünknek nagy előnyére van. E mel-
lett azonban, mint eddig is, éber őrei leszünk
minden nemzetiségi mozgalomnak, s a hol az
netalán a törvény, jog s igazság határait túl-
lépné, ott minden rendelkezésünkre álló erő-
vel fogunk azon mozgalom útjába állani.

Célunk egy jobb helyzet megteremtése
Brassó, Fogaras és Küküllő megyék
területén. E három megye képezi első sorban
működési körünket — s a mennyiben lehetsé-

ges, Szebenmegye is — és reméljük, hogy e
három megye magyarsága ezentul még na-
gyobb mértékben fog nehéz küzdelmünkben
támogatni.

Július elsejével lapunkra új előfizetést nyi-
tunk. Dolgozni, munkálkodni, előretörni fogunk
ezentul is és ezt annál nagyobb mértékben,
mennél nagyobb támogatásra találunk.

Egy lap fentartása nagy áldozatokba ke-
rül egyesnek, de könnyű a nagy közönségnek.
Csak csekély áldozatot kérünk egyesektől, mely
ha nagyban nyilvánul, a „Brassó” erősödni,
izmosodni, hatalmassá válni fog.

E kéréssel bátorzkodunk az új félév előtt
a t. közönséghez járulni, remélve, hogy kéré-
sünk helyt talál.

Szellemi, erkölcsi s anyagi támogatást ké-
rünk, midőn az eddigi szives támogatásért kö-
szönetet mondanánk. Csak ez biztosíthatja a
sajtó hatalmát, s mi erős, rendíthetetlen biza-
lommal fordulunk e kéréssel a nagy közön-
séghez.

Kelt Brassóban, 1885. június 25-én.

A „BRASSÓ” szerkesztősége.

Előfizetési felhívás.

Lapunk július elsejével a második félévbe
lépven, ezennel új előfizetést hirdetünk. Eddigi
t. előfizetőinket kérjük tisztelettel, sziveskedje-
nek előfizetéseiket mielőbb megújítani, mint-
hogy lapot csak úgy küldhetünk, ha az elő-
fizetési díjak rendesen beküldetnek.

A hazafias cél iránti tekintetből kérjük
lapunk szives terjesztését.

Előfizetési ár:

jul.—decz. (fél évre) 3 frt 50 kr,

jul.—szept. (negyedévre) 1 frt 80 kr.

Külföldre félévre 10 frank.

Az előfizetések legezélszerűbben postautalvány-
nyal küldendők a »Brassó» kiadó-hivatalába (Alexi
könyvnyomdája, színház-utca 95. sz. a.)

Kiváncra bárkinek mutatóvány-számmal
készítségesen szolgálunk.

Mint eddig, úgy ezentul sem fogunk ki-
mélteni semmi anyagi áldozatot, csak kérjük a
t. közönség b. tömeges előfizetését, mit remél
Brassó, 1885. június hó 25-én

a „BRASSÓ” kiadóhivatala.

A Gazetához.

Székel-Udvarhely, a székelység második
anyavárosa, hol a Székely támad — székel bánja
várának mohos omladéka fekszenek; város
kiterjedt iparral, művelt és tősgyökeres magyar
iparos-osztálylyal — és oly intelligenciával,
melynek szükségletei három középiskolát tar-
tanak fenn. Egy város, hol az Istent is ma-
gyarul imádják s hol a polgárság inkább le-
mondana az örök üdvösségről, semhogy haza-
fiségével megalkudni tudna. E városban har-
mincz évi asszimiláció után — békés és öntu-
datlan asszimiláció után — a görög-katholikus
hívek száma egynegyedére olvadt s igen
gyakran üres padok előtt dicséri esperesük a
mindeneknek urát, melyeken csak egy-egy
őreg anyóka bóbiskál a nagy buzgóságnak
miatta.

Ez a város, mely erős kezekkel nyul
multjával bele Erdély és a székelység történe-
tébe, mely koronás főket oltalmazott falai kö-
zött, most dőlt várának, melyhez egykoron
feltekintett az, ki Erdély és a székelység-
gel czélt akart elérni, s melynek szava békét
vagy harcot jelenthetett fejedelmek korszá-
kában: e hó közepén egy román ajku kö-
zépiskola javára négyezer forintot
szavazott meg.

A „Gazeta Transilvaniei” értse meg: 4000,
négyezer forintot! Udvarhely! Román isko-
lára! És pedig évenként 500 frt törlesztéssel.

Az a város, melyen virágzó katolikus
felső gimnázium, látogatott református felső
iskola és 8 osztályos állami reáltanoda van, a
hol tehát tulontul elég tanintézet van, s meg-
szavazta vita, ellentmondás és torzsalkodás
nélkül.

De meg kell tudni azt is a „Gazetának”,
hogy Udvarhely város az erdélyrészi magyar
közművelődési egyesület oltárára nem ezere-
ket, mint a román iskolára, hanem csak pár
száz forintot áldozott; és tudja meg a „Ga-
zeta”, hogy ezt mi annak a városnak nem
tudjuk be bűnűl!

Érdeme az neki, hogy a kulturának
ezeket kész áldozni. Bárminő nyelven hirdet-
tessék szózata a tudomány és művelődésnek,
üdvére lesz az a hazának, ha nem számkive-
tik a muzsák falai közül a hazaszeretet ére-
nyeit s kötelességeit.

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Bürger Ágost.

— Beszély. —
Baráczy Sándortól.
(Vége.)

S e menyei kincs most már az övé lett. Lehet-e
boldogabb perczet képzelni, mint ha első szerelmünk
elvezett üdvét évek mulva, szenvedés és keservek
nyomán a feledhetlen lányban újra felleljük s azt
örömkönyvek között a kiepedt szívre szoríthatjuk!

Bürger újra éledni kezdett. A sors kárpótolni
igyekezik tiz évi szenvedéseért. A szerelem boldog-
ságán kívül a hír koszorújával is meglepte. Az egye-
tem disztudorrrá avatta; a Rajnától a Beltig szárnyalt
költői dicsősége.

Most már életgondoktól menten imádott muzsá-
jának szentelheté napjait újra. »Mindenütt Molly és
szerelem!» — e hangokon pendít meg szíve hurjait.

Valamint a vidám rigóhang a sötétkomor feny-
vest, úgy deríté fel Molly játszi lénye a költőnek kis
lakát. Majd csintalanul nyakába fogódzott, majd ölé-
be ült, gyűgyögött, nevetgált, — mintha sejtette volna,
hogy együttlétük boldogsága oly rövid!!

Két év mulva, 1786-ban a szerencsétlen költő
Mollyjának koporsója fölött így zokog:

»Eltépte tőlem a halál
A nászoltár mögött!«

Országos kiállítás -- Pürkerecen.

(Humoreszk.)

Pürkerecen? no vagy Piripócon — vagy akár
Brassóban, az egyre megy; fődolog az, hogy tény! —
már t. i. az, a mit el akarok beszélni az összes ki-
állításra készülők épülésére és talán nem egy polgár-
társam okulására.

Ugy! Ez volt az »Ajánlás» és ezen elég hamar át-
estünk. Most jön a »Bevezetés» — ez már kicsit ké-
nyesebb.

Van nekem egy kedves komám itt a városon, a
ki roppant komoly ember és éppen olyan okos is, mert
jól szokatta a pipáját meg — a feleségét. Mert
az a pipa soha sem szortyog, szakállat nem kap
s fenéig vigan ég, még ha baka-„Kirrel” tölti is
meg. Az asszony — azos képpen soha sem zsémbel;
hogy szakállat eresztene, bármily ártatlan selyem-pely-
hecskét — szó sincs! mert helyből nem mocczan
fiatal szépsége, s ma is csak olyan bájos ropogós me-
nyecske, mint — mint — akkor meg akkor — volt;
végül — valamint a jó pipában a dohány, úgy ég az
ő hamiskás fekete szemében, a hogy kinyitja legelőbb
reggel, egészen a mig beteszi este — egyforma pa-
rázsszal az áldott jó kedv.

Ez a két pompás házi áldás ugyancsak nagy
szerencséje is az én komámnak az ő nagy komolysá-
ga mellett; de meg is érdemli ő azt, mert becsülete-

sen utánna jár mind a kettőnek, és valamint, hogy
nékie ki nem esik az a jó pipa reggeltől estig a szá-
jából, bárány-, sőt már szintugy birka-föllegekbe bur-
kolván földi gondjait: éppen úgy nem fogy ki a drága
szép szó hitvesének — no természetesen hasonlíthat-
lanul szebb szájacskájából.

Oh, ez a szép kicsiny szájacská, hogy mennyi
mindent tud és győz az mondani: az bámulatra méltó!
és semmi sem lehet természetesebb a világon, mint
hogy ennyi tevékenység és kitartás megteremje a ma-
ga méltó jutalmát. Az én jó komámról nem is szó-
lok, de bárki és mindenki, — nem, kor, rang és haj-
tóka-külömbőség nélkül — a kivel csak egy párszor
beszélt az én kis komámasszonyom: annak vége! — az
meghódolt az ő éllentállhatlan fegyverének.

Nem mondok tán nagyot ha állítom, hogy sem
a »Times»-re sem a »Kakavári Híradóra»-ra nem es-
küszik jobban az ő publikumok, mint az én arany-
száju komámasszonyra az ő jó embereinek és isme-
rőseinek nem csekély tömege. Már meg is enged
nekem a világ, tisztelet becsület a sajtónak, — de ha
már csakugyan be muszáj adni a kulcsot a más véle-
ménye előtt: akkor már én csak szivesebben kapi-
tulálok egy kedves magyar menyecskének, mint valami
tubákos, hátighomlok ujságyszerkesztőnek! azután, hogy
ezzel a gusztusommal meg — így a magamfajta »ja-
vabéli» legények sorában — nem állok egyedül:
Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

E jelenségből nagy és szép tanulságot vonhat a „Gazeta“, ha mint hinni akarjuk, tud a dolgok férfias és őszinte megítéléséhez.

Mi a kultur-egylet érdekében százezeren fordultunk Brassó vármegye bizottságához, támogatást kérve. Fordultunk kulturális célok segédelméért — eredménytelenül. Oh, azon a gyűlésen a „Gazeta“ lobogója alatt járók erősen kikeltek egyesületünk ellen, fajgyűlöletükre apelláltak s meghurcolták becsületes törekvéseinket!

És Udvarhely, egyetlen egy román ajku befolyásos ur szavára és kérésére négyezer forintot ajánl román iskolára. S megteszi szóval nyugalommal. Nem kiabál gyilkost, tüzet, merényleteket! Nem rekriminál a multak felett, nem üti a mellét, nem ordítja szét a világnak az ő hazafiságát. Hanem tesz szépet és nemest. S hallgat.

És a „Gazeta“ erről hallgat! Pedig annak a 4000 frtnak megszavazása épen ütenyszerűen következett a brassómezei elutasító határozatra. Felelete ez a székelyek anyavárosának, mely által kicsorbitá az elhangzott vádak és keserőségek élet. Udvarhely azt mondotta a „Gazeta“ és „Kronstädter Zeitung“ hiveinek, hogy a székelyek hazafiságát nem szokás dobra ütni, trombitába fújni. Az tettekben nyilvánul és még akkor is nemes tettekben, ha román iskoláról van szó.

Hogy az hazafias tett vala, be kell ismernie a „Gazeta“-nak.

Hazafias, mert a kultura Magyarországon, bármilyen nyelven hirdessék is annak ígét az iskolában, a legégetőbb közügy. Oly közügy, mely az egészre visszahat.

Vajjon tehát Udvarhely város cselekedete nem nyújt-e okot a „Gazeta“-nak a dolgok illetén rendje fölött elgondolkozni, s őszinte szóval elismerést mondani a székelyek városának? — Kellene! . . . Udvarhely megyében két-három olyan község van, melyet tisztán románok laknak. Ezeknek fiai századokon át inkább Segesvárt a szászoknál kerestek idegen ízű műveltséget, vagy elvándoroltak Balázsfalvára messze földre, semhogy felkeresték volna Udvarhely város tanintézetét.

Soha sem közeledtek a multban, nem mutattak megértetési hajlamot; de inkább agítottak szakadatlanul! És most egy eszes és erélyes emberük szavára Udvarhely város úgy bánik kérésükkel, mintha az a legigazabb, legméltányosabb volna, s siet annak tőle telhetőleg eleget tenni.

Ha igaz, a mivel mindig kérkedik a „Gazeta“, hogy ők józanok, belátói szép és nemes cselekedeteknek: váltsa is be állítását.

Adja tudtul hiveinek, hogy a székelyek akkor nyújtották tele kezüket feljűk, mikor ők Erdély magyarjainak kérése előtt elzárkoznak.

Pompon.

A bukaresti sajtó a legutóbbi napokban sokat foglalkozik Magyarországgal, kivált mióta a kereskedelmi szerződés felmondattott a két állam kormányai

ezt — úgy gondolom, hogy szükségtelen lesz bizonyíthatnom.

Hüh! — hála legyen, — a »Bevezetés« is meg van. Bizom sorsomat a mindeneket intézőnek kegyelmére. Talán segít az utolsó két passus, mikor „ő“ olvassa . . .

— Jó reggelt kedves komámasszony! csókolom a kezeit!

— Juhh . . . Egy teljesen szabályszerű és egyszerűs mind igen csinos kis sikoly mellett eltűnt ő, a kit köszöntek még az előszobából a nyílt ajtón át. A keresztfiam, Béla, ki az ablaknál keservesen magolta a fizikát, mert holnap maturizál — valami nyaktörő görög szóval a szájában — fogadott; a kis Szidike, ez az aranyos kis durr-czukdaes*) pedig kipattant a karikás székjéből s feldöntvén eközben az alkalmatlan kávé — pillanatra a lábába csimpajkodott az ő »Lölö« bácsijának . . .

— Honnan, honnan ilyen jókor, komám uram? hát Samut nem találta? már régecske kiment a Czenk alá.

(Folytatás következik.)

*) Ez egy vadonj magyar szó, mely a német »Knall bonbons«-nak felel meg, lévén az összetéve a »durranás«-czukor és »labdac«-szókból. Fülbecsengő, vaskos szó, melynek még jövője lehet.

által, az erdélyi izgató lapok cikkei és a magyarság ellen intézett támadásai hűségesen reprodukáltak a romániai lapok által. A bukaresti »Romanul« a román kormánypárt közlönye is követi ezen taktikát, s midőn egy-egy epés cikket átvész a »Tribunából« a Magyarország és Románia között létező feszült gazdasági és kereskedelmi viszonyról vezércikkezik. Legutóbbi számában a »Romanul« nyíltan vádolja a magyar kormányt hogy megszegte a kereskedelmi szerződést Romániával, azt állítván, hogy a sertések közt létező betegség csak ürügyül használtatik arra, hogy elzárhassa a határt a romániai marhák elől s ez által kedvezni lehessen a belföldi marhatenyésztésnek, megvédve azt a külföldi konkurencziától. A »Romanul« azon nézetben van, hogy diplomatikus sürgönyökkel sikeresen nem lehet védeni az ország érdekeit, de felhívja a román kormányt arra, hogy alkalmazza betű szerint a reciprocitás elvét és tegye a román kormány is ugyanazt a magyar cikkekkel szemben és ugyancsak egészségügyi szempontokból tiltsa ki a magyar borokat, lisztet és egyéb élele cikket. Ugyaníly szellemben ír a bukaresti »Telegraphul« is (szintén kormánypárti lap).

Koós Ferencz beszéde.

(Tartotta az »Erdélyi magyar közművelődési egyesület« brassói fiókjának alakuló közgyűlésén június, 21-én.)

(Vége.)

Az óvódák után a mi fiókegyletünk másik fontos eszköze, a pénzintézet. Ezen a téren már szerencsésebb helyzetben vagyunk. Már két év óta bírnunk mi brassói magyarok ilyen intézettel, a melybe megtakarított krajczárainkat hetenként összehordjuk. Címe: »Brassói takarékos és önszegélyező egyesület«. Az ezen pénzintézet élén álló hazafiak jelleme biztos kezességet nyújt az iránt, hogy pénzünk jó és hű kezébe van letéve. Feladatunk tehát csak is az, hogy az »Erdélyrészi közművelődési egyletnek f. évi augusztus hóban tartandó közgyűléséhez járuljunk azzal a kérelemmel, hogy Brassó városi és megyei fiókegylet alapító tagjainak alapítványai ebbe a mi pénzintézetünkbe legyenek elhelyezve, sőt a központba begyűlendő tőkének is része helyezzessék gyümölcsösztetés végett a mi pénzintézetünkbe. Kötelességünk Brassó városi és brassómezei magyar testvéreink anyagi jobbléteért is minden törvényengedte utat és módot elkövetni. Önmagunkról gondoskodni legelső kötelességünk s midőn ezt tesszük, akkor ezzel másoknak hátrányára legkevésbé sem működünk, aggodalomra okot nem szolgáltatunk.

Bár jól tudom, hogy becses türelmüket nagyon ts igénybe veszem, megragadom ezt a kedvező alkalmat önöket egy rövid kirándulásra felhívni. Ismerkedjünk meg a brassómezei tíz magyar község egyházi és népoktatási állapotával, szükségseivel, mert az az életrevaló nép ezt valóban megérdemli.

Mint örvendetes eseményt előre bocsátom, hogy e tíz magyar község lelkes ág. ev. magyar papjai és tanítói már ez előtt 25 évvel rájöttek arra, az üdvös gondolatra, a mit csak az Erdélyrészi mr. közm. egy-let fog megvalósíthatni.

Küzdelmük eredménye a hosszufalusi áll. f. nép és faragászati iskola lön, melyhez anyagilag is hozzájárultak, de a mi fődolog az eszme nálunk született s az eszme megvalósításának dicsősége néhai B. Eötvös és Trefort vall. és közokt. minisztereké. Azért bocsátom ezt előre, mert élőbizonyossága az annak, hogy szellemi kirándulásunkon igaz magyar szeretettel fogunk találkozni.

Az 1-ső község melybe beléptünk Bácsfalu, van benne állami elemi iskola két tanítóval s jövő tanévben tanítónői állomás is fog szerzettetni. Az iskola-épületei szűk levén, a vall. és közokt. miniszter ur ez évben 1400 frttal telket vásároltatott a melyre három tanterem fog építtetni s a mostani iskola tanító lakásokká fog átalakíttatni. Van benne állami nyári óvoda, melyet okleveles óvónővel állandósítani kellene.

A mindennapi magyarajku iskolába járt 1884/5. tanévben 155 az óvódába 1884 nyarán 47.

2. Türköcs a második csángó község állami iskolával, melyben három tanító és egy tanítónő működik. Az iskolai telket a nm. vall. és közokt. miniszter ur 3200 frton megszerezte, ide fog elhelyeztetni a most még csak áll. nyári óvoda is mint állandó óvoda. Iskolába járt 254 az óvódába 1884 nyáron rendszeren 54. Van itt rom. kath. elemi iskola is, evg kántor tanítóval.

3. A harmadik csángó község Csernátfalva állami elemi iskolával 3 tanító s egy tanítónővel állandósított óvódával. Iskolába járt 283, az óvódába 54. Az iskolaépület már szűk, mulhatatlanul nagyobbitani kell.

4. A negyedik Hosszufalu két községi iskolával, két állandó óvódával 5 tanítóval, egy tanítónővel, két óvónővel, de csak két tanterem s 3 tanítónak van alkalmas lakása, 3 tanterem szűk falusi házakba vannak elhelyezve a 4-ik pedig egy hideg, nedves imaterembe. A két óvoda is télen szűk falusi lakházakba. Ez az község a melyben a legtöbb hiány. Iskolába járt 363 óvódába 1884/5. évben 66.

5. Tatrag, állami elemi iskolával 5 tanítóval és állami nyári óvódával, a melyet itt is állandósítani kellene. Mint legnépesebb és a kézi iparra legalkalmasabb községben szövézeti iskolát kellene állítani. Innen kerülnek a legtöbb faragó tanulók a hétfalusi faragó iskolába. Iskolába járók száma 298 az óvódába 1884-ben 48.

6. Pürkerecz áll. el. iskolával 3 tanító és egy tanítónővel és állandó óvódával. Tanterme csak kettő van, két tanterem és az óvoda bérelt helyiségében. Tanító lakás csakis egy van. Iskolába járt 224 az óvódába 30.

7. Zajzon községi iskola, 3 tanítóval s nőmunka tanítónővel és áll. nyári óvódával. Két tanterem csak egy van, az óvódát, is állandósítani kellene. Iskolába járt 140, óvódába 19.

8. Apácza legközelebb államivá nyilvánítandó elemi iskolával két tanítóval és áll. nyári óvódával, melyet állandósítani kellene. Iskola épülete, két szép tanító lakással, de jövőre tanítónői állást is kell szervezni és az óvódát is állandósítani. Iskolába járt 136 óvódába 25.

9. B. Ujfalu legközelebb államivá nyilvánítandó elemi iskolával két tanító lakás és két tanterem-állandó állami iskolával, de a melynek helyisége télen egy szűkfalusi ház. Iskolába járt 105, óvódába 24.

10. Krizba községi iskolával egész megyénkben a legkitünőbb emeletes iskola épülettel, melyben két magyar, egy román tanító egy magyar tanítónő a legszebb egyetértésben működnek. Van áll. nyári óvódája, a melyet állandósítani kellene de helyiség nincs. Iskolába járt 173 az óvódába 40.

Ezek szerint a tíz faluban a f. 1884/5. tanévben a mindennapi iskolába járt 2140, az óvódába rendszeren 407, de míg a mindennapi tankötelesek az iskolát igen csekély kivétellel pontosan látogatják, azalatt az 1190 óvoda köteles közül csak 407 magyar gyermek látogatta a három áll. állandó és áll. nyári óvódát, az az alig egy harmada az óvoda köteleseknek. Ennek pedig legfőbb oka a czélszerű óvoda épületek hiányában keresendő. Elemi állami községi és felekezeti tanító működött a tízfaluban 32, tanítónő 4, csakis női kézimunka tanítónő 4, óvónő 11 és így összesen 51-en toglalkoznak a magyar nevelés és oktatás ügyével, de hangsúlyoznom kell, hogy az iskolák s óvódák kiadásait legnagyobb mérvben az államkincstár fedezte.

Teendők tehát uraim e tíz faluban is úgy az elemi iskolák, mint az óvódák építése körül olyan sok és sürgős, hogy bár ezeket bírjuk. Pedig ez még nem minden. Felső-Tömösön a rom. kath. elemi iskolának nincs alkalmas tanterme, tanítói a türköcsivel együtt csak legszűkebben vannak fizetve. Hosszufalu-Fürészmezőn nincs templom, nincs iskola, Berczaujfaluban a paplak omlófélben van, a templom nagyításra várakozik.

Ezeket így tudva bizonyos, hogy eszünk ágába sincs, nem is lehet mások magyarosításáról még csak képzelődni is. Hátha ezekhez számítom azt a sok szegény jó igyekezetű csángó és székely fiut, kik egy-letünktől várják a segítyt, hogy a hosszufalusi áll. felsőnép- és faragó iskolába bejuthassanak! s annak az országosan jó hírű intézetnek még nagyobb hírt s maguknak pályát törjenek! Szükségesnek tartom ezeket tüzetesen felmutatni, mert ezen adatok leginkább meggyőzhetik szász és román testvéreinket aggodalmuk alaptalanságáról, de egyúttal még feltárják előttünk is a hiányokat, melyeknek pótlására szólít bennünket az igaz hazaszeretet.

Nincs miért titkoljam, hogy óriási a teendő, a mely reánk várakozik s elszigetelt helyzetünkben, önmagunkra hagyatva hozzá sem kezdhetnénk, de hiszszük hogy a vall. és közokt. miniszter ur eddig tapasztalt kegyeit e város és megye magyarságától ezután sem fogja megvonni. Támogatást reménylünk az erdélyrészi közművelődési és az országos kisdied-óvó egyletektől. Azonban mi is munkára vetendjük kezeinket s megvagyok győződve, hogy városunkban és megyénkben nem lesz egyetlen egy magyar hazafi és honleány, a ki miután megértette, hogy mit akarunk mi s mit akar az Erdélyrészi magyar közművelődési egylet, ne támogassa egyletünket. Részemről csak is a tömeges támogatásban látom egyletünk jövőjét századokra megállapítva. Inkább sokan keveset, mint kevesen nagyösszeget.

Ebben áll a társulási működés bámulatos eredményének is hatása, mert kajczárokból gyűlnek össze a milliók. Csak azon reménytől áthatva vállalom el a brassói magyar közművelődési fiókegyletnek elnökségét, hogy a hazafias támogatásra biztosan számíthatok önökre, e város és megye összes magyarságára.

Ezzel be is zárhatnám kissé hosszúra nyúlt előadásomat, de egyet még el nem hallgatok. A mint tudva van, az Erdélyrészi közművelődési egylet nagy gyűlése az intéző bizottság által f. évi augusztus hó végére használtatott, időt akarván engedni a szervezkedésre a fiókegyletnek.

Azt hiszem, hogy a tisztelt közgyűlés érzületét tolmácsolom, midőn kifejezést adok azon óhajtatásnak, hogy az Erdélyrészi mr. közm. egylet idej első közgyűlése, ugy ebben az évben, mint ennek utánna is minden évben Szt. István első magyar király napján tartassék meg. Legyen e nagy és dicső emlékü magyar királynak névnapja egyúttal az Erdélyrészi közművelődési egyletnek is soha el nem muló ünnepe.

És ezek után, uraim azt mondom Szemerével »Cselekedjünk, mert élet csak a tett, mert a tettek van emlékezete, mert ez emlékezet az utódoknál a legfontosabb tanács s egyedül ez szült bennünk hűséget az ősökhez. Építvén remekül, nyomunk nem vész el hamvainkkal együtt,« s a mint költő mondja:

»Hol sirjaink domborulnak,
Unokáink leborulnak,
És áldó imádság helyett
Mondják el szent neveinket.

A magyarok istenére esküszünk, esküszünk,
Hogy rabok többé nem leszünk!«

Dr. Kádbéó Ferencz indítványa

a kultúregylet június 21-iki ülésén.

Az erdélyrészi magyar közművelődési egyesület brassói fiókja jelen évi június havának 21-én tartott alakuló közgyűlésén hivatalosan tudomást veszi Brassó-megye közönségének ama határozatát, melylyel az egyesülettől a vármegye bizalma és támogatása megtagadtatott. És midőn ezt teszi s midőn a bántó határozat érdemi részével foglalkozni nem kíván, mert a hazafiságot olyan érzelmeknek tartja, mely mint az imádság, csak akkor ható és fölemelő, ha szívből fakad és áhitatos: egyuttal óvást emel az ismeretes határozatnak alapul fekvő indokolása ellen.

Óvást, mert demonstratív ferdítést lát a kultúregylet nyíltan szövegezett céljának fejtegetésében, és mert sértőnek találja a kifejezett bizalmatlanságot egyesületünk törekvéseivel szemben.

És sértőnek találja, mivel az ismeretes határozat a legkisebb indító ok nélkül, nemzetiségi agitációul használta fel az egyesület eszméjét s ez által a nemzetiségek békés együttlétezésének útjába új akadályt gördített.

Ezen okokon a brassói fiók-egyesület közgyűlése az egyesület magasztos céljai és nemes törekvéseiből folyólag kötelességének ismeri tiltakozni az ismeretes határozat indokolása ellen, s megbizsa elnökét és titkárát, mikép eme határozatát a sajtó útján nyilvánosságra hozza.

A vidéki magyar lapszerkesztők

országos kongresszusa Budapesten.

Az ország vidéki magyar lapszerkesztőinek még nem volt alkalmuk, hogy találkozzva, egymással kezét szorítva megbeszélheték volna azon fontos okokat, melyek bénítólag, sőt anyagi tekintetben nyomasztólag hatnak a vidéki lapirodalom vezetőire.

Az országnak számos testülete, egylete, intézete talál alkalmat, hogy megbeszélje mindazon tényezőket, orvosolja azon bajokat, melyek erkölcsi s anyagi fejlődése, haladására irányadók; csak a vidéki journalistika élén állóknak nem jutott még eszükbe: hogy sebjeiket gyógyítsák, nyűgeiktől szabaduljanak s lerázák magokról azon kényszer helyzetet, melylyel nyerszködő vállalkozók hátráltatják anyagi erősbülésük s hatalmi állásuk megizmosodását.

Ha többet nem említenénk, maga elég volna azon elszomorító tény: hogy a hirdetési irodák a hirdető házak és magánosoktól összehalászszerű, kunyorálják jó árért a hirdetéseket s odadobják — mint kegyelem kenyeret — a szerkesztői irodákba, melyek csak lehulló morzsák a gazdagon terített, halmozott asztalokról. Pedig ha egy lap magából hirdetéseiből nem fedezi legalább is nyomdai, papir, bélyeg kiadásait, — ez már intőjel annak anyagi hanyatlása s rövid életére!!

Ezért buknak halomra a vidéki lapok, melyekben — ha jól vannak vezetve — a közművelődésnek egy-egy oszlopa dől romba, mindig a haza kárára.

Sem tehetség, sem irodalmi készséggel nem bírók tanyát ütnek a parnassuson, felcsapnak szerkesztőknek és sárral dobálják az ünnepeket; czégerít tűznek ember szállásból; a közügyeket deresre fektetik, s ilyenekre — fájdalom mindig akad olvasó, aztán rövid idő alatt irodalmi csődöt mondanak a többi lapok tekintélyének rovására!

Több lap pedig magas politikát üz, s elhanyagolja miatta a társadalom, közgazdaság és művelődés terén szükséges teendőket. Magas politikát üz biztosíték nélkül, mint nem politikai lap.

Ime a vérző sebek, a sok közül csak néhány, melyeket leginkább az össze nem tartás, az egymást meg nem értés ütnek rajtunk!

A vidéki lapirodalomnak majd minden hóban van halottja; a temetés folyvást tart, s nincs rájuk feltámadás?! Ma már a vidéki lapirodalom fontos tényező a nemzet életében.

Mi fogjuk fel — különösen a határszéli pontokon — a nemzetiségek első támadásait. Mi vagyunk az ör szemek, kik jelt adjunk a központra, hogy az ellenfél szellemi fegyverekkel támadóban? Hogy hol van a bajok forrása? hol az öröm és megelégedés tanyája? Hogy állnak a kultur, a mezőgazdaság az intézetek, az iskolák? Mint a vihar és jó időre egyformán kitett hőmérő, jelezzük a hideg közönyt, a lelkesedést és tettek hőfokát, a vihar és szélsőséget; folytonos izgalomban, mozgás és harcokban ott állunk az események közt, hogy igaz és szorgalmas munkásokat lásson bennünk a központi sajtó s meghozza a nagy harangot, ha baj van, figyelmeztetni, tanácsolni, orvosolni fel és lefelé.

Lapjaink kis folyók bár a vidéken, de hireik, eseményeik forrásával mind beleömlenek a nagy tengerbe, a központi sajtóba, hogy az erős, hatalmas legyen s elbirja a nemzet nagy gályáit: a közvélemény és ítéletét.

A vidéki sajtó utat egyenget; élesíti a lelkesedést; apostola a könyvek, lapok, folyóiratoknak, hogy a nap után a legnagyobb fény, a betűk világossága behasson még a szegény viskók küszöbén is. Előfizetőket gyűjt a becses irodalmi termékekre; jótékony cölök oltárán meggyújtja az áldozatok tömjénét; a művészet előharczósa, az intézetek támogatója, a nagy eszméknek talajt készít, hogy magjai dús kalászatokat hajtsanak; hű tükör, melyben a fővárosi sajtó az ország képét nézi.

Szóval: hivatásunk nagy, ha be akarjuk tölteni.

Épen ezért gyengék nem lehetünk s csak az egyesülésben van erőnk.

Fontosnak találom tehát a vidéki magyar lapszerkesztők országos kongresszusát: megbeszélni bajainkat, sérelmeinket. Megmutatni a sokféle országos tanácskozás közt, hogy mi is élünk.

Habár a kongresszus összehívására felkértek is, még is sokáig gondolkodtam, megtegyem-e? Hiszen vannak sokkal illetékesebbek, mint én; s csak egyben találtam tisztelt Collegáim elnézésére biztatást: hogy 21 év óta szerkesztem a „Somogy” politikai lapot, tehát az egy lap melletti folytonosságos időt tekintve — tudtomra — a magyar lapirodalomnak legrégibb szerkesztője vagyok az országban.

Ez ad némi megnyugvást, hogy érdemes társaim nem veszik szerénytelenségnek, ha bajaink orvoslására én adom meg — szíves támogatásukkal — az első alkalmat.

Tiszteletteljesen kérem tehát érdemes Collegámat, hogy a kiállítás időszaka alatt Budapesten tartandó vidéki lapszerkesztők országos kongresszusát elvben elfogadni, annak keresztülvitelét és sikerét ismert befolyásával támogatni; ezen felhívásomat pedig becses lapjában közzétenni szíves legyen.

Kérem továbbá, hogy elhatározásáról engemet mielőbb tudósítani ne legyen terhére, hogy a kellő részvételt látva — a határidőt is megszabhassuk.

Maradván kollegiális tisztelet és nagyrabecsülés mellett — tisztelt hazámfiának

Kaposvárott, 1885. június 12-én

szerkesztőtársam:

Roboz István,

a „Somogy” politikai lap szerk. és tulajdonosa.

Nyílt levél

a „Brassó” tek. szerkesztőjéhez.

Tisztelt szerkesztő ur!

A „Brassó” f. évi 70. számában „Kultúregylet” czime alatt azon brassói államtisztviselők neveit közli, kik a kultur-egyletbe be nem léptek, és kiemeli, hogy »ezen tisztviselők illetékes helyen méltó figyelemben is fognak részesülni.«

Mint ezen lap egyik munkatársa, kötelességemnek tartom ezen eljárást helyteleníteni azért, mert az teljesen czéltévesztett és alaptalan is.

A kultúregylet taggyűjtő iveri itt eddig rendszeresen köröztetve nem lévén, ez idő szerint csak azokról állítható, hogy az egyletbe belépni vonakodnak, kik a belépésre felszólítva lettek, de azt megtagadták; ezt pedig tudtommal azon tisztviselők, kiknek neveit a „Brassó” hozta, nem tették és nem tehették, mert erre alkalmuk sem nyílt. Czéltévesztettnek tartom továbbá azon eljárást, mert a kultúregylet céljával és missziójával össze nem fér ily utón netán pressziót gyakorolni akarni egyesekre, miután az egylet csak ugy prosperálhat és felelhet meg magasztos hivatásának, ha tagjai önként és csakis hazafias érzületük által vezéreltetve lépnek be az egyletbe.

Végül alaptalannak és helytelennek találom az idézett eljárást azért is, mert annak, hogy kik vonakodnak az egyletbe belépni, konstatalása ez idő szerint azért is korai, mert a fiók-egylet itt csak f. hó 21-én alakulván meg, ilyesmit konstatalni csak az itteni választmány és ez is csak akkor lehet hivatva, ha a gyűjtőiveket rendszeresen és megbízható közegei által köröztette s ily vonakodás fel is merül és az ily vonakodás közzététele szükségesnek fog mutatkozni.

Brassó, 1885. június hó 22-én.

Tisztelettel

Dr. Weisz Ignác.

Kultúregylet.

A brassómezei fiókgyelet tagjai.

(Folytatás.)

Fejér Árpád, Friedl Arthur, forgalmi hivatalnok. Friedrich Egyed, vizsgáló lakatos. Felszeghi Ferencz, mérnök. Gyenghe János. Gusu György. Galter János. Grosz Lőrincz, forgalmi hivatalnok. Halász József, kapus, Herman Károly. Huber Antal. Janics József, mozdonyvezető. Jánosi György, pénztárnok. Dr. Józsa Ernő, pálya orvos. Kalui Miklós. Károsi Géza, mozdonyvezető. Kecskeméthy Károly, lakatos. Kerjék Lajos, mozdonyvezető tanoncz. Krivácsi József, asztalos. Marinka Albert, vonatvezető. Margitay György, mozdonyvezető. Maydik József. Nagy Imre, mozdonyvezető. Nagy Zsigmond, mozdonyvezető. Némethi György, raktárnok. Mayer János, kazán kovács. Pellman Antal, mozdonyvezető. Peller Márk, mozdonyvezető. Slaminger József, tűzelő. Potanko Károly, mozdonyvezető. Pokorni János. Plása Dávid, kalauz. Prohászka Gyula, vonatvezető. Prettenhoffer Ferencz, raktárnok. Reinisch Adolf. Rotter Ferencz, mozdonyvezető. Simonide Albert, vonatvezető. Schmidt Antal, lakatos. Seewald Jakab, előfűtő. Segfert Tamás, mozdonyvezető. Stampál István. Stummer Vilmos, fűtőházi főnök. Stürtzer Antal, művezető. Szarka János, távírársz. Szabó Incze, mérnök. Szabó József. Szegedi Gábor, tűzelő. Szavuj György, tűzelő. Száva György, tűzelő. Taag Ede, hivatalnok. Tamási Béla, gépész mérnök. Wagner Gusztáv, lakatos. Wassermann József, rézműves. Wohlrab János, mozdonyvezető. Vida Gyula, mozdonyvezető tanoncz. Bosin Antal, (Apáca). Magdó János, (Bácsfalu). Zess János, (Tömös).

Az április 12-én megalakult, de végleg csak az őszön szervezkedendő nagyszabású egyesület hirtelen kibocsátott néhány íven alig két hónap alatt k. b. 100,000 frt. aláírást nyert. A nagy méretekre fektetett országos gyűjtés még csak ezután lép mederbe. Addig is önére batorítására s a nyilvánosság kedvéért összeállított a folyton-folyó tag bejelentések névsorából a június 24-ig bezárólag történt örökös- és alapítottsági bejelentések lajstroma. Az összeállításnál csak a beküldött hivatalos akták vétettek figyelembe, ellenben nem irattak ki amaz, ezerekre menő összegek, melyekről a titkári irodának indirekt tudomása van.

Örökös tag:

V. 5. §. b. Mindazon jogi személy, vagy testület, mely legalább 500 frt. alapítványt tesz s azt 5 év alatt lefizeti.

Budapesti nemzeti kaszinó 1000. frt. Hód-Mező-Vásárhely városa 500. frt. Kolozsvári kaszinó 500. frt. Kolozsvár márt. 15-ki bizottság 500. frt. Kolozsvár városa 5000. frt. Maros-Vásárhely városa 500. frt. Mező-Tur városa 500. frt. Miskolcz városa 1000. frt. N.-Enyedi Bethlen-főtanoda 500. frt. N.-Enyed városa 500. frt. Szabadszakai tak.-p. és népbank 500. frt. Torda városa 500. frt. Veszprém várm. törv.-hatósági biz. 500 frt. (Folytatjuk.)

Helyi és vidéki hírek.

Gyűlés. Az »Erdélyrészi magyar közművelődési egyesület« brassómezei fiókgyeletének választmánya f. hó 26-án d. u. 2 órakor Dr. Weisz Ignác alelnök irodájában — Lópiacz 33. — gyűlést tart, a melyre a vál. tagjait s az alapító tagokat ez uton is meghívja, az elnökség.

Brassói magyar óvódnak. P. Szatmáry Károly országos óvodai kormánybiztos ur arról értesítette Brassómege tanfelügyelőjét, miszerint f. évi július hó elején, mint az országos kisdedóvó egyesület megbízottja, résztint a létező kisdedóvó intézetek megtekintése, résztint ujak alapítása céljából körutra indulván, Brassó várost és Brassómeget is július első felében megfogja látogatni. E szerint kilátásunk van arra, hogy még e f. szeptember hóban az első magyar nyelvű óvoda közművelődési egyesületünk közreműködése mellett Brassóban meg fog nyitni. Isten hozza P. Szatmári K. k. biztos urat minél előbb szerencsésen körünkbe. Lám mire való a brassói magyarságnak a közművelődési egyesület!

Hat hét alatt három kedves gyermekét rabolta el a dyphtheritis Muray Lajos vesztegintézetű igazgatónak. Egyetlen fia, Jenő f. hó 23-án délben lett a halál áldozata. Temetése ma d. u. lesz. A szerencsétlen szülőket e borzasztó csapás teljesen lesújtotta. Fogadják legőszintébb részvételüket.

Moór Gyula, ág. h. ev. magyar lelkeszt fájdalom csapás érte: egyetlen kis leánya, Ilona folyó hó 24-én rövid szenvedés után jobblétre szenderült. Hült tetemei pénteken d. u. 3. órakor fognak örök nyugalomra helyeztetni az ág. h. ey. egyház szertartása szerint. Béke poraira!

Balentic Imre, a harrisch-bazari kettős rabló-gyilkos ügyében az elsőbírósal halálos ítéletét a kir. tábla feloldotta s Balentic ellen új vizsgálatot rendelt el.

Ember, nyúl és puská. A nagyszalontai erdő egy faágan néhány nap előtt egy embert, egy nyulat s egy puskát találtak fölakasztva. Hármass öngyilkosság, vagy gyilkosság és kettős öngyilkosság avagy öngyilkosság és kettős gyilkosság esete forog-e fönn, nem konstalták.

Földrengés Kashmirban. Mint hivatalosan konstalták, Kashmirban a földrengés következtében 3081 ember vesztette életét és közel 70,000 ház dől romba.

Brassai piaci árfolyam.

Brassó, 1885. hó június 25-én.

Román papirpénz à 20 frankos	8.94 vétel	8.95 eladás.
ezüstpénz à 20	8.85	8.90
Napoleon'or (aranypénz)	9.87	9.89
Török lira	11.12	11.16
Orosz imperial	10.10	10.13
Arany	5.80	5.84
Orosz papirruble	124.—	125.—

Felelős szerkesztő: Sztényi József.

Kiadótulajdonos: Alexi könyvnyomdája.

M e g h i v ó

A BRASSAI SZÍNHÁZ S REDOUTE ÉPÍTŐ EGYLETNEK

f. évi június 30-án d. u. 4 órakor

a városi tanácsteremben tartandó

közgyűlésére.

Tárgysorozat:

1885. május 31-ig szóló számadás és jelentés.
- A választmány újjáválasztása.
- Színház-terv és költségvetés, valamint ezek elkészítésére kiadott összegről szóló jelentés.
- A választmány meghatalmazása, hogy a megállapítandó tervezet szerint egy részvénytársulatot alapítson a színház felépíthetése s a várostól ki- eszközözendő kedvezmények iránt lépéseket tenni s azokat lebonyolítani.
- Meghatalmazása a választmánynak, hogy az egylet költségén a végleges tervet s költségvetést elkészíttesse s a részvénytársulat alakítása által származó s az egylettel szemben elszámolandó költségeket alakulási költ. cz. a társulatnak adhassa.

Brassó, 1885. június hó 21-én.

(154) 1—1

Az egylet elnöke.

H I R D E T M É N Y E K.

4907./1885. számhoz
telekkövi.

(153) 1—1

Árverési hirdetményi kivonat.

A brassói királyi törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhirrre teszi, hogy **Csap Ferencz** végrehajthatónak **Pittis Juonné Elena** végrehajtást szenvedő elleni 400 frt tökekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék területén lévő, a brassói 3072. számú telek-jegyzőkönyvben A + alatt foglalt 3657. és 3658. hrjz. számú fekvőre az árverést 402 frt 50 krban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebbi megjelölt ingatlanok az 1885. évi **augusztus hó 22-ik** napján délelőtt 9 órakor ezen kir. törvényszék telekkönyvi irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvényzikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. törv.-czikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Brassóban, 1885. évi június hó 13-ik napján, a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnál.

Deési, elnök.

Fára, jegyző.

4412./1885. számhoz
telekkönyvi.

(151) 2—3

Árverési hirdetm. kivonat.

A brassói királyi törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhirrre teszi, hogy **Wittwer Anna** végrehajthatónak, **Ábrahám András** végrehajtást szenvedő elleni 138

frt tökekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék területén lévő, a szentpéteri 2321. számú telekjegyzőkönyvben A + alatt foglalt 142, 143, 144, 1047, 2679, 2991, 3006, 3900, 5417, 9323, 9865, 10550, 11112, 11113, 11759, 11994, 10348. és 11524. helyrajzi számok alatt foglalt fekvőkre az árverést 858 frt ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebbi megjelölt ingatlanok az 1885. évi **augusztus hó 14-ik** napján délelőtt 9 órakor Szentpéter község irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvényzikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. törv.-czikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Brassóban, 1885. évi június hó 20-ik napján, a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnál.

Bisztray, h. elnök.

Fára, jegyző.

516. szám 1885.
épít. hiv.

(150) 2—3

Hirdetmény.

A nagyméltóságu m. kir. földmiv., ipar- és kereskedelemügyi miniszterium az 1885. évi június hó 8-án kelt 30776. számú rendeletével a fogarasi m. kir. áll. ménes-uradalom tulajdonát képező a. porumbáki magtár kijavítását, 512 frt 52 kr összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálai foganatosításának biztosítása czéljából az 1885. évi

július hó 3-ik napjának délelőtti 10 órájára a fogarasi megyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkát végrehajtásának elvállására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó, s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyiival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett magy. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponkint megtekinthetők.

Kelt Fogarason, 1885. június 18-án.

Sampek,
kir. főmérnök.

Árverési hirdetményi kivonat.

(143) 3—3

Gáspár József és Gáspár Vil-
mának a brassói 198. számú telekjegyzőkönyvben A + 1. rend. szám (Klastrom-utca 13. sz. a.) 30.000 frt. kikiáltási árban; a brassói 546. sz. tljkvben A + a. 1. 2. r.-sz. a. (Szinház-utca 99. házszám) 8200 frt. kikiáltási árban és a Fövény-utca 118. h. szám alatt fekvő és 600 frt kikiáltási árban felvett közös ingatlanai, jelen évi **június hó 30-án**, délelőtt 9 órakor kezdődőleg, a fennebbi kitett sorrend szerint, mindenkor a helyszínen tartandó nyilvános árverésen eladatni fognak.

Kelt Brassóban, 1885. évi június hó 15-én.

Gáspár László és neje örökösei.

Árverezni szándékozik kötelesek a becsár 10%-át bánatpénzzel letenni.

Vevő köteles a bánatpénzen kívül a vételár tíz százalékát azonnal lefizetni, és a többi vételárt két egyenlő részletben harmincz és hatvan nap alatt törleszteni.

A kitűzött árverés joghatálya semmi szin alatt meg nem támadható és új ajánlatnak helye nincsen.

A kincstári illetéket vásárló köteles sajátjából fedezni.

Szám 13.—1885.

Brassó megye központi választmányától.

Zahl 13./1885.

Vom Kronstädter Komitats-Zentral-Wahlaußschusse.

Nr. 13/1885.

Dela comitetul electoral central al comit. Braşov.

Hirdetmény.

Az 1876-ik évi XVIII. t. cz. értelmében Brassó megye központi választmánya részéről ezennel közhirrre tetetik, miszerint az országgyűlési választók ideiglenes névjegyzékei az ezen központi választmány alatt álló két választó kerületben ez évre összeállítván, azok a megye egyes községeinek irodai helyiségeiben f. évi június hó 5-től ugyanazon hó 25-ik napjáig közzszemlére ki fognak tetetni, mely névjegyzékeket a fenn kitűzött napokon reggeli 8 órától déli 12 óráig a községi előjáróság egy tagjának jelenlétében mindenki megtekintheti és délután 3—6 óráig lemásolhatja.

A névjegyzékek ellen saját személyét illetőleg bárki felszólalhat.

Ezenkívül miudenkinek jogában áll, azon választókerületben, melyhez tartozó valamely község névjegyzékében felvétel, bármely jogtalan felvétel avagy kihagyás miatt a névjegyzék ellen felszólalni.

A felszólalásokat mindenki megtekintheti és jogosítva van, azokra észrevételeket tenni,

A felszólalások írásban adandók be és egy beadványba több egyénre vonatkozó felszólalás is foglatható.

Az észrevételek szintén írásban és minden beadványhoz külön adandók be.

A felszólalások folyó évi június hó 5-től bezárólag ugyanazon hó 15-ik napjáig, az észrevételek pedig folyó évi július hó 16-tól bezárólag ugyanazon hó 25-ik napjáig nyújthatók be.

A felszólalások és az azokra tett észrevételek alólírt központi választmányhoz intézendők és a szükséges okiratokkal felszerelve azon község előjáróságánál, melynek jegyzéke ellen a felszólalás történt, nyújthatók be.

Mi is azon megjegyzéssel hozatik köztudomásra, hogy a bejövő felszólalások és észrevételek felett Brassó megye központi választmánya folyó évi szeptember hó 1-ső és esetleg folytatólag 2-ik napján mindenkor d. e. 9-től 12-ig tartandó nyilvános üléseiben fog határozni és hogy határozatai folyó évi szeptember hó 20-ikától ugyanazon hó 30-ig a hivatalos órák alatt közzszemlére fognak tetetni.

Brassó megye központi választmányának 1885. évi június hó 15-én tartott üléséből.

Roll Gyula,
kir. tan. és alispán.

(145) 2—3

Pánczél István,
jegyző.

Kundmachung.

Im Sinne des XVIII. G.-M. vom Jahre 1876. wird durch den Zentral-Wahlaußschuß des Kronstädter Komitates kundgemacht, daß die provisorischen Namensverzeichnisse der Reichstagswähler aus den beiden, diesem Zentral-Wahlaußschuß unterstehenden Wahlkreisen des Komitates zusammengestellt sind und diese Verzeichnisse vom 5. Juli bis 25. Juli d. J. in jeder Gemeindefanzlei zur Einsichtnahme auflegen werden, — ferner daß es Jedermann gestattet ist, innerhalb des oben angeführten Zeitraumes von Vormittag 8—12 Uhr im Beisein eines Mitgliedes der Ortsvorsteherung diese Namensverzeichnisse einzusehen und N. N. von 3—6 Uhr davon Abschrift zu nehmen,

Rückfichtlich der eigenen Person zu reklamiren ist Jedermann gestattet.

Ueberries steht es Jedermann frei, in jenem Wahlkreis, zu welchem die Gemeinde gehört und in deren Liste der Betreffende aufgenommen wurde, wegen jeder gefehrvorigen Aufnahme oder Auslassung gegen dies Namensverzeichnis zu reklamiren.

Die Reklamation kann Jedermann einsehen und dagegen seine Bemerkungen machen.

Die Reklamationen sind schriftlich einzureichen und kann in einer Eingabe bezüglich mehrerer Personen reklamirt werden.

Die Bemerkungen sind ebenfalls schriftlich und zu jeder Eingabe separat einzureichen.

Die Reklamationen sind vom 5. bis 15. Juli l. J. und die Bemerkungen vom 16. bis 25. Juli l. J. einzureichen.

Die Reklamationen, sowie die dagegen gemachten Bemerkungen sind an den gefertigten Zentral-Wahlaußschuß zu richten und bei der Ortsvorsteherung einzureichen, gegen deren Namensverzeichnis die Reklamation geschieht.

Von der Verlautbarung mit dem Beifügen geschieht, daß über die einkommenden Reklamationen und Bemerkungen der Zentral-Wahlaußschuß des Komitates in seiner am 1-ten und fortsetzungsweise 2. September l. J. abzuhaltenden öffentlichen Sitzung entscheiden wird und daß die diesfälligen Entscheidungen in der Zeit vom 20. September bis 30. September l. J. während der Amtsstunden zur öffentlichen Einsicht auflegen.

Aus der am 15. Juni 1885 abgeh. Sitzung des Zentral-Wahlaußschusses des Kronstädter Komitates.

Publicaţiune.

In sensul art. de lege XVIII. din anul 1876, se face cunoscut din partea comitetului electoral central al comitatului Braşov, că listele provisorice ale alegătorilor dietali din ambele cercuri electorale, supuse acestui comitet electoral central al comitatului s'au compus, şi aceste consemnări se vor aşeza în cancelaria fie-cărei comune din 5 Iuliu până în 25 Iuliu a. c., unde se pot vedea mai departe, ca fie-cui i este permis în restimpul susnumit dela 8 ore a. m. până la 12, în prezenţa unui membru dela antistia comună, a ceti aceste liste şi dela 3 ore p. m. până la 6, a lua copii.

Relativ la persoana propriă fiecărui i este permis a reclama.

Afară de acesta fiecare pôte reclama contra acestor liste pentru fiecare primire seu lăsare ilegale în acel cerc electoral, de care se ţine comuna şi în a cărei listă s'a luat respectivul.

Reclamaţiunile le pôte privi fiecare şi pôte se şi face contra acelora observaţiunile sale.

Reclamaţiunile se fac în scris şi într'un exemplariu se pôte reclama pentru mai multe persoane.

Observaţiunile încă se fac în scris şi pentru fiecare piesă separat.

Reclamaţiunile se pot da din 5 până în 15 Iuliu a. c. şi observaţiunile din 16 până în 25 Iuliu a. c.

Reclamaţiunile precum şi observaţiunile făcute contra acestora se adresă către subscrisul comitet electoral central şi se bagă la acea antistia comună în contra cărei liste s'a făcut reclamaţiunea.

Ceea ce se publică cu acel adaus, ca despre reclamaţiunile şi observaţiunile incurse comitetul electoral central al comitatului va decide în şedinţa sa, ţinândă în 1 şi continuative 2 Septemvre 1885 şi că decisiunile vor fi puse la vederea publică în timpul orelor de cancelariă în timpu din 20 Septemvre până în 30 Septemvre a. c.

Din şedinţa comitetului electoral central al comitatului Braşov, ținută în 15 Iuliu 1885.